

РЕШЕНИЕ

№ 2699

гр. София, 22.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в
публично заседание на 19.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **13461** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и следващите от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на А. А. М., гражданин на С., против Решение № 51-В/04.12.2025 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет /МС/. Изложени са твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение, издадено необосновано, при допуснати съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалния закон и целта му. Не била изяснена фактическата обстановка /чл. 7 и чл. 35 АПК/. Органът бил игнорирал заявения факт – хомосексуалност, като се е фокусирал върху това дали писменото доказателство е ново или не. Не оспорва, че е представил едва в съдебно заседание пред ВАС удостоверение за психично състояние, а впоследствие е представил и заключение от съдебно-психиатрична консултация от 18.11.2025 г. за изследване на хомосексуалност, в която е възпроизведено и становището за психо-соматичния спектър на лицето. Тези обстоятелства не са обсъдени от органа. Приема, че функцията на ВАС е контролна, поради което не е преклудирана възможността жалбоподателят да се ползва от обстоятелствата, които сочи, относно здравословното си състояние. Позовава се на решение по дело С-563/22 на СЕС, като твърди, че ВАС не е разглеждал опасенията на молителя за неговата сексуална ориентация, поради което това се явява ново обстоятелство от значение за личното му положение, което не е разглеждано и обсъждано от ДАБ. Твърди, че вписването на И. като страна на произход е резултат от техническа грешка. Акцентираща, че интервюиращият орган няма право да прецени дали новите обстоятелства обосновават по същество предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Сочи причините, поради които молителят не бил посочил принадлежността си към ЛГБТ групата.

Цитира съдебна практика. Моли оспореното решение да бъде отменено, а преписката – върната за разглеждане в производство за международна закрила по общ ред.

В съдебно заседание жалбоподателят А. А. М., редовно призован, явява лично и се представлява. Жалбоподателят сочи, че има психични проблеми, доказано от психиатър. Бил страхлив да заяви сексуалната си ориентация по време на първото интервю, тъй като не знаел как ще реагират в България. Моли да бъде разгледан рапортът от психиатъра, като акцентира, че дори се е скарал с брат си заради сексуалната си ориентация, вкл. и предвид възприемането ѝ в Близкия И.. Бил прегледан и по време на първото дело от д-р С., но не е представял документи.

Процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата. Соци, че преценката от органа за наличието на нови обстоятелства се прави на база документи, а не – след лично интервю. ВАС обаче въобще не бил разгледал сексуалната му ориентация, доколкото жалбоподателят е представил единствено документи за психичното му здраве. Позовава се на практика на СЕС, конкретно и когато чужденецът от срам или страх не е заявил сексуалната си ориентация.

Отвeтникът интервюиращ орган на ДАБ при МС /М. Й./, редовно призован, не се явява. Чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Приема, че лицето е можело да представи експертизата на д-р С. предвид датата на изготвянето ѝ и датата на решението на ВАС. Правилно не била приета съдебнопсихиатричната експертиза, представена пред ВАС. Акцентира върху противоречията в бежанската история – в първото интервю се твърдяло наличието на сестра и починали родители, а после – брат с обтегнати помежду им отношения; както и относно това, че е работил като шивач на 8 години. Изразява несъгласие с тълкуването, че посочването на каквито и да било факти и обстоятелства води до задължително разглеждане на последващите молби и автоматичното им допускане до производство за предоставяне на международна закрила. От самото начало молителят не бил лишен от участие в производството, дадена му била възможност да разкаже бежанската си история и то било чрез интервю, а не – чрез разпит.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не дава заключение по жалбата.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, като обсъди твърденията на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 23.08.2024 г. А. А. М., [дата на раждане] в С., адрес – [населено място], ЛНЧ [ЕГН], религия – мюсюлманин сунит, е поискал международна закрила в Република България.

На 11.09.2024 г. е проведено интервю с А. А. М., [дата на раждане] неженен. Имал само сестра, а в приложението към регистрационния лист сочи и брат, родители – починали. Живеел в село в провинция Х.. Не сочи да е имал проблеми заради етническа или религиозна принадлежност. Не бил член на въоръжена групировка или политическа партия. Учил до втори клас, работил като шивач въпреки посочването във формуляра за идентификация и оценка на нуждите, че работил като овчар. Напуснал С. заради войната, нямало сигурност, като от 2016 година искал да напусне, но нямал пари. Не можел да се премести в друг района на С., не бил направил години за казарма. Първият път преминал нелегално Турция в началото на 2023 г., но го депортирали, а втори път – през месец юни 2024 г. Преминал в България нелегално на 12.08.2024 г., стигнал с кола извън С., като целта му била да отиде в Х.. Нямал роднини в Европа. Не бил арестуван, осъждан, като разказва за донос от негови роднини, когато бил малък през 2014 г. Лично към него не било имало заплахата, но приема, че ако го заловят поради доноса, ще отиде в затвора. Не искал да се връща, тъй като имало проблеми с редовната армия и опозицията, като животът бил много труден и не можел да продължи да учи. След като го заловили в България, искал да остане тук.

С Решение № 12757/06.12.2024 г. Председателят на ДАБ при МС отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на А. А. М.. Срещу това решение е подадена жалба, отхвърлена с Решение по адм. дело № 535/2025 г. по описа на Административен съд София-град, в частта, с която е отказан статут на бежанец. С Решение по адм. дело № 6158/2025 г. по описа на ВАС, Осмо отделение, е отменено Решение по адм. дело № 535/2025 г. по описа на Административен съд София-град, в оспорената му част и жалбата на лицето срещу Решение № 12757/06.12.2024 г. на Председателя на ДАБ при МС в частта, с която е отказано предоставяне на хуманитарен статут, е отхвърлена.

На 18.11.2025 г. А. А. М. е подал последваща молба за закрила. Твърди, че поради различни причини при първоначалното производство не е заявил сексуалната си ориентация. Ново обстоятелство било и драстичното влошаване на психологичното му състояние. Представя заключение от 12.11.2025 г. от съдебнопсихиатрична консултация, проведена с доктор С., видно от което молителят е преживял множество остри стресови реакции, преминали в посттравматично стресово разстройство и разстройство в адаптацията –протихирана тревожно-депресивна реакция у хомосексуална личност.

С Решение № 51-В/04.12.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС не се допуска последваща молба с вх. № КП-01-8051 от 18.11.2025 г. на А. А. М. до производство по предоставяне на международна закрила с мотив, че не се позовава на нови обстоятелства. Приема се, че представеният документ - заключение от съдебнопсихиатрична консултация, бил обсъден по адм. дело № 6158/2025 г. по описа на ВАС, Осмо отделение, което означавало, че не било ново обстоятелство. Не било ново обстоятелство и личното му положение, а представените доказателства не доказвали твърденията за нововъзникнали проблеми в С.. Сочи допусната неточност в страната по произход – И., поради което е направен извод, че молителят се опитва да изгради недействителна бежанска история с користна цел с цел да получи желаната международна закрила в Република България. Пзовава се на справка за обстановката в С. от 13.10.2015 г.

Решението е връчено на адресата му на 11.12.2025 г.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в указания 7-дневен срок съгласно чл. 84, ал. 2 ЗУБ.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, в установената писмена форма, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК.

На второ място, при преценка за законосъобразността на акта се установи, че са допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществени, които ограничават правото на защита на лицето молител /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК/.

Съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ „в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила“. Съгласно чл. 76а ЗУБ „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща

молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2“.

Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III“.

От тълкуването на тези разпоредби се обуславя извод, че предпоставка за уважаване на последващата молба за международна закрила е чужденецът да се позове на нови обстоятелства, които обаче следва да се отнасят съществено за личното му положение или държавата по произход. В конкретния случай съдът не се обосновава на посочените в решението факти, касаещи обстановката в С., тъй като те са общи и не са обвързани конкретно с твърдението на лицето относно неговата сексуална ориентация. Действително жалбоподателят за първи път разказва за своята хомосексуалност в подадената последваща молба, като това не е направено в предходното административно производство, нито безспорно може да се направи извод, че е релевирано и пред касационната инстанция при осъществяване на инстанционния контрол по законосъобразността на издаденото решение по повод първата молба за международна закрила. Или иначе казано, лицето не крие, че още преди идването си в България е било наясно със сексуалната си ориентация. На преценка обаче подлежи дали този твърдян факт е нов. В практиката е застъпено становище, че новите факти са такива, на които законодателят е придал обратно действие. Установяването на нови факти от значение за производството е допустимо само за такива факти, които са настъпили след влизане в сила на предходното решение за отказ за предоставяне на международна закрила и които с обратна сила променят правното значение на фактите, въз основа на които органът е взел решението си, или отменят съществуването на тези факти, които с обратна сила рефлектират върху направените фактически установявания и правни изводи към датата на издаването на решението. В случая не е изпълнено изискването твърдените като нови факти да са осъществени след влизане в сила на предходното решение за отказ за предоставяне на международна закрила.

Съгласно обаче Решение на Съда (голям състав) от 2 декември 2014 г. по Съединени дела C-148/13—C-150/13 „член 4, параграф 3 от Директива 2004/83 и член 13, параграф 3, буква а) от Директива 2005/85 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат при това разглеждане компетентните национални органи да заключат, че изявленията на търсещото убежище лице не са достоверни, като се мотивират единствено с това, че лицето не се е позовало на твърдяната си сексуална ориентация при първия повод да изложи мотивите за преследване, който му е бил предоставен“. Като един от мотивите за постановяване на решението от СЕС е посочен в т. 69, съгласно която „като се има предвид чувствителният характер на въпросите от лично естество, и по-специално на въпросите, отнасящи се до сексуалността на лицето, не може да се заключи, че на това лице не следва да се има вяра, като се изходи единствено от обстоятелството, че то не е заявило още в самото начало своята хомосексуалност, тъй като е изпитвало задръжки да разкрие интимните страни на живота си“. Налице е хипотеза, при която лицето е изпитвало задръжки да разкрие своята сексуална ориентация, и в този смисъл не би могло да се приеме автоматично и еднозначно, без да са събрани доказателства за изясняване на това обстоятелство, че лицето е изградило подобна версия на личната си история единствено с цел получаване на международна закрила.

Законодателят не поставя изисквания по отношение на представените от чужденеца доказателства относно твърдените факти, но именно те следва да удостоверят, че обстоятелствата са нови, или по друг начин казано, новите обстоятелства следва да бъдат доказани с допустими, необходими и относими доказателства. Въпреки това следва да се отбележи, че доказателствената сила и

относимост на представени доказателства относно исканото предоставяне на международна закрила е въпрос на анализа по същество в производството по предоставяне на международна закрила, а не в такова като процесното, в което се изследват критериите за допустимост на последващата молба. В този смисъл и ответникът прави опит, представяйки доказателства, вкл. и за ЛТБТИ+ общността в С., да мотивира оспорения отказ с мотиви, които се следват при преценка основателността на молбата за предоставяне на международна закрила. В този смисъл и експертизата от 12.11.2025 г. от д-р С., приложена към молбата, по която е образувано административното производство, е следвало да бъде анализирана по същество в производството по предоставяне на международна закрила, а не в такова като процесното, в което се изследват критериите за допустимост на последващата молба.

Формира се извод, че оспореното решение е незаконосъобразно издаден административен акт и като такъв подлежи на отмяна /чл. 172, ал. 2 АПК/.

На основание чл. 173, ал. 2 и чл. 174 АПК преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне в указан срок по подадената молба за международна закрила, като същата бъде разгледана с оглед на личното положение на кандидата и предвид актуалната общественно-политическа обстановка в страната на произход, но в контекста на положението на хомосексуалните лица. При разглеждане на молбата органът следва да изясни спорните факти и обстоятелства, като събере допустимите, необходимите и относимите за изясняването им доказателства, вкл. и да извърши преценка относно необходимостта от провеждане на интервю по смисъла на т. 66 от решение на СЕС от 25.01.2018 г. по дело С-473/16 с цел отчитане на личните обстоятелства във връзка с молбата, вкл. сексуалната ориентация на молителя, и едва тогава да формира правните си изводи по начин, по който за лицето да не съществува неяснота каква е действителната воля на органа.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 51-В/04.12.2025 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет /М. Й./.

ИЗПРАЩА преписката за ново произнасяне от административния орган по последваща молба с вх. № КП-01-8051 от 18.11.2025 г., подадена от А. А. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., в четиримесечен срок от влизане в сила на съдебния акт в съответствие със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в него.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване по аргумент от чл. 85, ал. 3 във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: